

Отъ друга страна св. Константинъ, бидѣйки искрено-вѣрующъ Християнинъ и голѣмъ ревнителъ за спасението на чловѣцитѣ, отъ все сърдце и душа е желаялъ не само щото неговитѣ еднородци да добрувжтъ и

състави една азбука за единъ народъ като Славянския, а особено пѣкъ колко мжчна работа е било това за единъ не Славянинъ, а Гъркъ, па билъ той и философъ.

Изнамѣрванието на Славянската азбука е грандиозенъ трудъ, ще кажемъ ние наедно съ другитѣ по достойни за вѣрвание Историци. Този трудъ е направилъ цѣлъ прѣвратъ въ сждбата на цѣлия Славянский народъ. А такава една работа не е можала да стане току-тъй изеднаждъ, тя се е подготвяла въ умътъ на свойя авторъ св. Константина изъ далечъ и постѣпенно.

Отъ друга стр. като се взѣме въ съображение обстоятелството, че святитѣ братя сж занесли въ Моравия Евангелието, Апостолътъ, Псалтирьтъ и по необходимитѣ церковни книги на Славянский языкъ, ще се види йоще по ясно неоснователността на мнѣнието на горѣказанитѣ Историци. Знае се, че Ростиславовитѣ пратеници сж дошле въ Цариградъ прѣзъ 862 г., а свв. братя прѣзъ пролѣтъта на 863 г. стигнали въ Моравия съ прѣведенитѣ вече отъ тѣхъ книги. Възможно ли е да се приеме, че изнамѣрванието на една азбука, (че и за единъ народъ като Славянския, заелъ и заселилъ половината отъ Европа, и слѣдователно прѣдставляющъ сума неопрѣодолими прѣпятствия за языкословно изучаване, което безъ друго трѣбва да прѣдшествува на изнамѣрванието азбуката му) та-че и прѣвежданието и написванието съ ржка на толкова-си книги, е станало въ толкова кжсо врѣме? както щѣте, но здравия разумъ се отказва да се съгласи съ горѣказанитѣ Ис-